

11 Σεπτεμβρίου Παρακλητικός Κανὼν ᾽Οσίου ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ τοῦ Ἀθωνίτου,

Ἱερομ. Ἀθ. Σιμωνοπετρίτου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ νοῦν κρατήσας εἰς κατώτατα Ἰδου, καὶ ἀνελθὼν τῇ
ταπεινώσει εἰς ὕψος, θεωριῶν τῇ Χάριτι σεπτὲ Σιλουανέ, δέχου τοὺς
προστρέχοντας, πατρικαῖς σου πρεσβείαις, δίδου πεῖραν Πνεύματος,
λογισμὸν μετανοίας, ὅπως τῇ γνώσει Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ἀξιωθῶμεν,
τῆς ἄνω συστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Διψητικῶς ἀξίωσον, ζητεῖν
Θεόν, ὦ Πάτερ. Α(θανάσιος).*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Διψῶντες τὴν Χάριν τοῦ Ἰησοῦ, προστρέχομεν πίστει, σοὶ ὦ
Πάτερ Σιλουανέ, πρεσβείαις ἁγίαις οὖν χορήγει, τὰς δωρεὰς καὶ
ἡμῖν θείου Πνεύματος.

Ἰλέωσαι Πάτερ τὸν ἀγαθόν, Δεσπότην καὶ δίδου, τῆς εἰρήνης
ἐγκαινισμόν, καρδίαις ζητούσαις τὴν γαλήνην, ἥνπερ παρέχει τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ψυχὰς ἀποκάθαρων τῶν παθῶν, τρισόλβιε Πάτερ, καὶ οἰκίας φωτολαμπεῖς, ἀνάδειξον ταύτας Παρακλήτου, ὡς τὴν ψυχὴν σου τελείως ἐκάθηρας.

Θεοτοκίον.

Ἦν ἔσχες ταπείνωσιν ἀληθῆ, Παρθένε παράσχου, Σοῖς οἰκέταις ἐγκατοικεῖν, γενέσθαι δὲ πάντας κατὰ χάριν, τοῦ γλυκυτάτου Υἱοῦ Σου σκηνώματα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὴν σφοδρὰν σου ἀγάπην, πρὸς τὸν Θεὸν ἔδειξας, διὰ μετανοίας ἀρίστης, μακαριώτατε, ὅρον σου θέμενος, μὴ προσβαλεῖν Τούτῳ ἔτι, ἐκουσίῳ πταίσματι ἢ παραπτώματι.

Ἰησοῦ ἐπικλήσει, τῇ ζωηρᾷ σέσωσαι, ὅτε ὁ λυττώτων σοι κύων, Πάτερ προσήγγισε· διό με λύτρωσαι, ἐκ τοῦ κυνὸς διαβόλου, προσευχὴν διδάσκων μοι, τὴν ἀδιάλειπτον.

Κεκτηκότα με Πάτερ, ἐκ πονηρῶν πράξεων, στήσον καὶ ἀνόρθωσον πάλιν, τῇ μεσιτεῖᾳ σου· σὺ γὰρ φιλόανθρωπα, ἐκ δωρεᾶς ἔχεις σπλάγχνα, ἅπερ μοι ἐπιδείξαι, ἵνα δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ὄφιν Παρθένε, τὸν πονηρὸν ἤλασας, ἀπὸ Συμεὼν ἐνυπνίῳ, πάντοτε δίωκε, ἀπὸ καρδίας μου, τὰς ἀκαθάρτους ἐννοίας, σκεῦος καθαρώτατον, ἀποδεικνύσά με.

Διάσωσον, Σιλουανὲ σαῖς πρεσβείαις τοὺς σοὺς ἰκέτας, ἀπὸ παντοίων ἐπηρειῶν πονηρῶν, καὶ φύλαττε αὐτούς, ἐν τῇ χάριτι Κυρίου.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείας τὰς σὰς, πλουτοῦντες παμμακάριστε, κινδύνων ἀεὶ, λυτρούμεθα οἱ δοῦλοί Σου, καὶ Θεὸν γνωρίζοντες, διὰ χάριτος ὀσιώτατε, Σιλουανὲ ἐκ ψυχῆς, τὸν ὕμνον σοι ἀναπέμπομεν.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταθερὰν ὡς ἐπέδειξας, ἔφεσίν σου Πάτερ ἀφιερώσεως, οὕτω πάντοτε τὸν δοῦλόν σου, πολιτεύεσθαι Θεῷ ἀξίωσον.

Ἄδου Πάτερ ἐκύκλωσαν, φλόγες τὴν καρδίαν μετανοοῦσάν σου, ὧν με λύτρωσαι τὸν τάλανα, δροσισμὸν παρέχων θείας Χάριτος.

Ξένος γέγονας Ὅσιε, τὸν σταυρὸν ἀράμενος θείου Σχήματος, τὸν Χριστὸν οἰκεῖον ἔχων σοι, ὦ με παρρησία σου οἰκείωσον.

Θεοτοκίον.

Ἱερὸν ὡς ἀνάθημα, δέδεξαι Παρθένε ἐν θείῳ Ἄθωνι, τὸν Σὸν δοῦλον κατασκέπουσα, μητρικῇ Σου σκέπῃ, ἧ με σκέπασον.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡφθη σοι Χριστός, τῷ πολέμῳ ἀτονήσαντι, καὶ ψυχῆς ἡλλοίωσε ἰσχύν, Ὅν ἀτονοῦντι, ἀντιλήπτορα παράσχου μοι.

Σῶμα καὶ ψυχὴ, εἰληφότα θείαν ὄρασιν, ἀνεώθησάν σου Πάτερ εὐθύς, κάμοῦ κραυγάζω, ἀνανεούσθω ἔσω ἄνθρωπος.

Ὅμμα νοερόν, ὥσπερ Ἄγγελος ἐτήρησας, ἐν ἀγρυπνίαις ἐκτηκόμενος, καὶ νήψει Πάτερ· διό με νήφειν καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νέωσον τὸν νοῦν, καὶ καρδίαν μου Θεόνυμφε, ἐγκατασπείρουσα τὸ σπέρμα εὐχῆς, ὡς εὐχομένῳ, τῷ Ὁσίῳ ξένως ἔσπειρας.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ζωὴν σου, τοὺς ἀδελφοὺς οἰόμενος, δι' ὧν εὑρίσκεις Θεὸν τὸν Πατέρα, Σιλουανέ διηκόνεις προθύμως, αὐτοῖς τὴν χάριν λαμβάνων τοῦ Πνεύματος· διὸ καὶ παρακαλῶ, βλέπειν πάντας ὡς σὺ καταξίωσον.

Ἠλόγησας, τῆς φθαρτῆς σου φύσεως, καὶ ἀγῶνας ὑπὲρ μέτρον ἐτέλεις, φόβον ἐν νῷ, ἔχων μήπως ἐκπέσης, τῆς Ἰησοῦ ἀγαπήσεως Ὅσιε, ἥς πάντοτε ἐμὴν ψυχὴν, ἐξαρτᾶσθαι εὐχαῖς σου μοι δώρησαι.

Τηρήσας σου, εἰς τοῦ ἁδου πέταυρα, λογισμὸν μακαριώτατε Πάτερ, τῆς ἀγαθῆς τοῦ Σωτῆρος ἐλπίδος, μὴ μακρυνθῆναι ἡξίωσαι Ὅσιε· διὸ βοῶ σοι ἐκ ψυχῆς· ἐργασίαν τοιαύτην ἐργάζοιμι.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους Σου, μητρικοῦ ἀπήλαυσεν, ὁ θεράπων Σου Παρθένε Κυρία· καὶ γὰρ οὐδεὶς, μετὰ πόθου προσπίπτων, οὐκ ἂν κενὸς πορευθεῖ τῆς χάριτος, ἥς δέομαι ὁ ἀμελής, ἀπολαῦσαι ἐν βίῳ μου ἅπαντι.

Διάσωσον, Σιλουανέ σαῖς πρεσβείαις τοὺς σοὺς ἱκέτας, ἀπὸ παντοίων ἐπηρειῶν πονηρῶν, καὶ φύλαττε αὐτούς, ἐν τῇ Χάριτι Κυρίου.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Διὰ πείρας μαθὼν τὰ θεῖα μυστήρια, τὴν ἀγάπην καλῶς, πρὸς πάντας ἐναπέδειξας, ἦν καὶ νῦν Σιλουανέ, τοῖς χρήζουσι πιστοῖς, καὶ προστρέχουσι τῇ σῇ, μεσιτεία ἐπίδειξαι, πάθη ψυχῶν σωμάτων, πόρρῳ ἀποδιώκων, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χαράν, παρέχων τὴν ἄμισθον.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. Στ.* Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια΄ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ’ ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, δρόμον τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ ὀσιώτατε, διεπέρασας, καὶ δραγμοὺς Χάριτος, ἀποδρέψας πόθῳ, νῦν πλουτεῖς παναληθέστατα, τὴν ἐκατόμμοιραν, τοῦ Εὐαγγελίου ὡς εἴρηται· διὸ καὶ τοῖς προστρέχουσι, ρείθροις τῶν ῥημάτων σου παρέχε, δροσισμὸν καρδίας, καὶ τρόπους μετανοίας ἀψευδοῦς, Σιλουανὲ θείου Πνεύματος, κτήτορ καὶ διδάσκαλε.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἱερὰν πολιτείαν, τῶν μοναστῶν ἤνυσας, Πάτερ ἐν πολλῇ κατανύξει, καὶ ἔχων πάντοτε, πρὸ τῶν ὁμμάτων σου, τὴν Παρουσίαν Κυρίου, Ὃν κάμῃ ἐνώπιον, βλέπειν ἀξίωσον.

Νοῦν τετήρηκας ξένον, τῶν κοσμικῶν πράξεων, καὶ θεωριῶν θεοφόρε, διὰ τοῦ Πνεύματος, συγκατερχόμενος, ταλαιπωρίαις τοῦ κόσμου, καὶ εὐχὰς ποιούμενος, ἃς καὶ νῦν ποιήσον.

Θρηνωδίας παρῆλθε, τῆς τοῦ Ἀδὰμ Ὅσιε, χρόνος ὅτι νῦν ἀπολαύεις, Οὐ̣περ ἐπόθησας· διὸ ὡς μείζονα, τὴν παρρῆσίαν νῦν ἔχων, τοῦ λαοῦ σου μνήσθητι, φιλοψυχότατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ ἱσταμένη, ὠκεανὸν θλίψεως, Ἀχραντε ἐξέπιες ὅμως, χαρᾶς πεπλήρωσαι, ὅτε ἐώρακας, τὸν Σὸν Υἱὸν ἀναστάντα, ἧς χαρᾶς ἀξίωσον, λαὸν ὑμνοῦντά Σε.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Οὐρανωθέντες, χορὸς ἀπάντων Ἀγίων, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύετε ἀπαύστως, ἅμα συνευχέτη, Σιλουανῷ τῷ θείῳ.

Νίκην εὐρίσκει, ὁ ταπεινῶν ἕως τέλους, τὴν ὑψαύχενον διάθεσιν καρδίας, ἣν εὐχαῖς σου Πάτερ, εὖροιμεν ὑμνηταί σου.

Ὡ τῆς ἀφράστου, φιланθρωπίας Δεσπότου, τοῦ παρέχοντος παράκλησιν τοῖς δούλοις, Χάριν Παρακλήτου, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Πάλιν Παρθένε, προσπίπτοντά με προσδέχου, ἐξαιτούμενος Σὴν ἅμαχον πρεσβείαν, δι' ἧς εὐελπίζω, τυχεῖν τῆς σωτηρίας.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀγάπης τὸ ταμεῖον, σὲ καθικετεύων, Σιλουανὲ παμμακάριστε Ὅσιε, διπλῆν μοι ταύτην παράσχου, ταῖς μεσιτείαις σου.

Τὴν φύσιν ὑπερῆρας, Πνεύματι Ἀγίῳ, καὶ ὑπὲρ φύσιν ὡς Ἀγγελος ἔζησας, οὕτω βιοῦν ὑμνητάς σου, Πάτερ ἰκέτευε.

Εὐφραίνομαι τρισμάκαρ, βίον μελετῶν σου, καὶ τοῦ Κυρίου ὁρῶν μέγα ἔλεος, Σιλουανὲ ᾧ σωθῆναι, κάμὲ ἀξίωσον.

Ῥημάτων ἀπορήσας, μίαν ἀνακράζω, φωνὴν ἱκέτιδα Πάτερ
μακά-ριε, τὸν κόσμον ἅπαντα γινῶναι, Πνεύματι Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αἰτοῦντί μοι τὸ φῶς Σου, τῷ ἐσκοτισμένῳ, Φωτοκυῆτορ
ἀκτῖνα κατάπεμψον, καὶ Βασιλείας φωτός με, μέτοχον ποιήσον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ φωτὸς ἀκτίστου,
ἀπλανέστατον μνητὴν, Πνεύματος Ἁγίου, διδάσκαλον καὶ οἶκον,
Σιλουανὸν ἐν ὕμνοις, ἀνευφημήσωμεν.

Ἐσπειρας ἐν δάκρυσι δαψιλῶς, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν
δράγματα νῦν κρατῶν, ἀρετῶν τῶν θείων, χορήγει τοῖς αἰτοῦσι,
Σιλουανὲ θεόφρον, καρποὺς τῆς Χάριτος.

Πνεῦμα τὸ Πανάγιον σαῖς εὐχαῖς, ἐγκαίνισον Πάτερ, τοῖς
τιμῶσί σε εὐλαβῶς, καὶ τὸν κόσμον πάντα, ἀξιώσον πλησθῆναι, τῆς
γνώσεως Κυρίου, μακαριώτατε.

Πίστει προσκυνοῦντας Σιλουανέ, λειψάνων σου θήκην,
χαρισμά-ων ζωοποιῶν, πλήρωσον καὶ ζέσιν, ὑπάναψον ἀγάπης, ἵνα
σε εὐγνωμόνως, πάντες δοξάζομεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δός μοι, τὴν τοῦ Πνεύματος χαράν, δός μοι τῆς ἀγάπης ὃ Πάτερ, τὴν τελειότητα, δός ἐπιπόθησιν, τοῦ γλυκυτάτου Χριστοῦ, ἀρετῶν τὴν πληρότητα, ταπείνωσιν θεῖαν, ἵνα πνευματέμφορος, ὅλως δοξάζω σε, Ὅρους τοῦ Ἁγίου ἢ δόξα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στόμα, ὃ Σιλουανὲ θεομακάριστε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.